

Petrol sanayinden Darüşşafaka'ya kadının fendi

Dünya petrol endüstrisi her zaman erkek egemen olmuştur. Suyun başındakiler denince de gözümüzde ilk canlanan görüntü ya Arap şeyhleri ya da Teksaslı kabadayılardır.

Sektörün yeni parlayan yıldızı Brezilya, bu imajı kökünden sarsacak tasarruflarda bulunuyor. **Lula da Silva**'dan boşalan koltuğa oturan, ülkenin ilk kadın Devlet Başkanı **Dilma Rousseff**, Brezilya'yı petrolde uçuracak 2 kilit pozisyon sayılan, petrol piyasasını düzenleyen Ulusal Petrol Ajansı ile devlete ait dev petrol kurumu Petrobras'ın en tepesine 2 kadını atadı. Lula döneminde 7 yıl süreyle Enerji Bakanı olan Devlet Başkanı Rousseff, hem konuya çok hâkim, hem de kadınlarla çalışmaya öncelik veriyor.

Brezilya iddialı

Dünya petrol sanayinde bugüne kadar hatırladığım tek kadın, Petrol İhraç Eden Ülkeler Örgütü OPEC üyesi Nijerya'nın Petrol Bakanı **Deziani Madueke**. Endonezya'da devlete ait Pertamina'ya ilaveten Schlumberger Asia'nın başında da kadın yönetici varmış. Ancak denizin kilometrelerce dibinde, kayalarda ve kumlu alanlarda petrol aramak gibi Brezilya'nın soyunduğu yeni hedefler, bazı tahminlere göre NASA'nın 60'lı yıllarda uzaya insan göndermesinden bile daha maliyetli. Dolayısıyla Brezilya, küresel petrol sanayinin dengelerini sarsacak bu iddialı hedefe 2 kadınla koşuyor. Bu çok önemli.

Annesi ölen çocuklar da...

Gelelim Darüşşafaka'ya... Rahmetli **Sakıp Sabancı**'yı 8. ölüm yıldönümünde andığımız gecede Darüşşafaka Cemiyeti Başkanı **Zekeriya Yıldırım**'la karşılaştık. "Senin ilgileceğin bir haberim var. Tüzüğümüzü değiştiriyoruz; artık annesi ölen başarılı çocuklar da Darüşşafaka'ya

girebilecek" dedi. Mükemmel! Aklıma daha önce nasıl gelmemiş de bu konuyu gündeme getirmemişim diye açıkçası hayıflandım biraz. Neyse kim akıl ettiyse aklına sağlık...

Yıldırım tüzük değişikliğiyle ilgili dokümanları göndermiş. Onları incelerken dehşete kapılmadım desem yalan olur. Bana gönderilen bilgi notundan aynen aktarıyorum:

"1863 yılında kurulan Darüşşafaka, o dönemin koşullarının yarattığı bir kurumdur. Babanın ailenin tek gelir kaynağı olduğu dönemde sık sık yaşanan savaşlar, pek çok aileyi zor durumda bırakmıştı. Bu toplumsal sorun karşısında harekete geçen o dönemin ileri gelen devlet adamları, babasını kaybetmiş, okula gitme imkânına sahip olmayan yoksul ÇOCUKLAR için Darüşşafaka'yı kurdu..."

Sadece erkek çocuklar

Meğer ÇOCUKLAR denirken sadece erkek çocuklar kastediliyormuş. Zira yazının devamında "Darüşşafaka'nın çağın gereklerine göre kendini yenilediği, bu çerçevede 1900'lerde haberleşme alanında doğan ihtiyaç nedeniyle telgrafçı yetiştirdiği, Cumhuriyet'in ilk yıllarında öğretmen ihtiyacı nedeniyle öğretmen okulu görevi üstlendiği, 1955'te İngilizce eğitime geçtiği, 1971'de kız öğrencilere kapılarını açtığı, bugün de toplumsal hayatta kadının değişen rolüne paralel olarak bu tarihi adımı attığı" belirtiliyor.

Gördüğünüz gibi babasız kız çocukları ancak 1971'de Darüşşafaka'da eğitim hakkını kazanmış. Burada sözüm kesinlikle Darüşşafaka'ya değil. Zira Doğu ve Güneydoğu'da hâlâ kızların evlattan sayılmadığını, hatta Batı bölgelerimizde bugün bile kadının karnındaki çocuğun kız olduğu anlaşıldığında pek çok ailede burukluk yaşandığını biliyoruz. Neyse ki Hindistan'ın bazı eyaletlerinde olduğu gibi doğan kız çocuklarını hemen öldürme adetimiz yok!

Aslında sadece Türkiye'de değil, dünyanın pek çok ülkesinde 70'li yıllar kızların eğitimine önem verilmeye başlandığı, kadınların iş hayatında kendilerine yer açma mücadelesine girdiği yıllar. Dolayısıyla "Şefkat Yuvası" anlamına gelen Darüşşafaka gayet isabetle kapılarını 1971'de kızlara açmış. Bugün de anneyi, babaya eş değerde (aile reisi) kabul etme basiretini gösteriyor.

Umarım bu karar, hali-vakti yerinde olan kadınlarımızın Darüşşafaka'ya daha fazla destek sağlamalarına vesile olur.